

Rotterdam, 25 juli 2005

Geachte heer A. Noordam,

Mijn oom Cees heeft geen tijd voor zulke dingen, maar u bent gelukkig bij mij terechtgekomen.

Hoe komt u aan mijn juiste adres, ik ben toch niet de enige Veerman in Rotterdam? Maar ja, iedereen weet tegenwoordig alle adressen, alle ziekteverenigingen willen dat je doneert, vooral Alzheimer. Die belde me trouwens pas op of ik een machtiging wilde afgeven, zodat ze elk jaar verzekerd zijn van mijn gift. Als iedereen dat doet, hebben al die bellers geen werk meer, dus daar begin ik niet aan. Die bellers bellen zichzelf grafwaarts!

Natuurlijk vond mijn oom het niet fijn dat zijn voorgangers gekke koeien of aangetaste varkens mochten ruimen en hij werd afgescheept met de hobbykip. Maar om daar nu een gedicht over te maken, gaat wel erg ver. U bent expres gaan zoeken, naar wat hij nog meer heeft gedaan. Ik geef toe, dat wij het in de familie ook niet wisten, maar u bent bij de mechanische kokkelvisserij aanbeland. Ik wist geeneens dat kokkels ook vissen waren.

Op zich vind ik de idee een gedicht te maken over oom Cees wel goed, maar niet op die manier. U had beter een gedicht kunnen maken over de Hoeksche Waard, waar de hele familie vandaan komt. U zinspeelt wel op de aardappelen en de bieten op de boerderij van oom Cees. Maar dat kan net zo goed bij de boerderij van Oom Cees in Frankrijk zijn, waarvoor hij overigens subsidie ontvangt van Europa, zeggen ze. In de Hoeksche Waard hebt u meer mogelijkheden, want daar beheert hij ook spruiten, die in de klei heerlijk ruiken! Dat is nu de beroemde enige echte spuitjesgeur, waarvoor men zelfs in de grachtengordel niet meer hooghartig de neoliberale neus kan ophalen. Ga daar eens over rijmen!

Met vriendelijke groeten,

JANNIE
VEERMAN-
VEERMAN

Jannie Veerman-Veerman